پیشبینی مهارتهای مدیریت زمان انجام تکالیف درسی بر اساس مدل کوپر در دانش آموزان دختر دورهٔ متوسطهٔ اول تبریز

رحیم بدری گرگری^{*۱}؛ پریناز منصوری^۲؛ فاطمه فرجیان^۳

دانشیار، روانشناسی تربیتی دانشگاه تبریز
دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز
دانشجوی کارشناسی ارشد، روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز
تاریخ دریافت: ۱۳۹٤/۰۱/۱۸
تاریخ دریافت: ۱۳۹٤/۰۱/۱۸

Predicting Homework Time Management Skills based on Cooper's Model in First High School Female Students in Tabriz

R. Badri, G.*1; P. Mansoori²; F. Farajian³

1. Associate Professor, Educational Psychology, Tabriz University, Tabriz, Iran

2. M.A. Student, Educational Psychology, Tabriz University

3. M.A. Student, Educational Psychology, Tabriz University

Received: 2015/04/07 **Accepted:** 2015/11/11

Abstract

The time management is one of the skills needed for academic success of students. This is one of the components of self-regulated learning skills of students. This research was conducted to study the predictive role of various variables of Cooper's model in prediction of homework time management skills. 400 female secondary school students were selected from districts of Tabriz Office of Education with multi-stage cluster random sampling method. Data were gathered through Teacher Feedback Scale, Reasons for Doing Homework Questionnaire, Arranging the Environment Scale, and Homework Time management Scale. Data was analyzed by multiple regression method in SPSS software. The results showed that arranging the environment, Teacher feedback, and Learning-oriented reasons were important predictive factors of homework time management skills of students. In addition, it was found that 26% of the variance of homework time management skills accounted by these variables. The findings can be used to guide school students.

Keywords

Time Management, Arranging the Environment, Feedback, Learning - Oriented Reasons.

چکیده

یکی از مهارتهای لازم برای موفقیت تحصیلی دانش آموزان مدیریت زمان است. این مهارت از جمله مؤلفههای خودتنظیمی یادگیری دانش آموزان است. پژوهش حاضر با هدف پیشبینی نقش عوامل مختلف مدل کوپر در مهارت مدیریت زمان دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی با روش همبستگی انجام گرفت. آزمودنیهای پژوهش، شامل ۴۰۰ دانش آموز دختر بودند که به وسیلهٔ نمونه گیری تصادفی خوشهای چندمرحلهای از نواحی اموزش و پرورش تبریز انتخاب شدند. از پرسش نامهٔ پس خوراند فراهم شده از طرف معلمان (تراوتین و همکاران، ۲۰۰۶)، جهتگیری انگیزشی (ژو، ۲۰۱۰)، مقیاس تنظیم محیط (ژو، ۲۰۱۰) و مقیاس مدیریت زمان تکالیف (ماکان، ۱۹۹۴) برای جمعاًوری اطلاعات استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات روشهای آماری آزمون معناداری همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام به کار رفت. نتایج پژوهش نشان داد که ابتکار عمل در تنظیم محیط، پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان و جهت گیری انگیزشی یادگیری مطالب درسی پیشبینی کنندهٔ مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی دانش آموزان است. این متغیرها ۲۶ درصد واریانس مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی را تبیین می کنند.

واژەھاي كلىدى

مدیریت زمان، تنظیم محیط، بازخورد، جهت گیری انگیزشی.

^{*} نویسنده مسئول: رحیم بدری گرگری

مقدمه

زمان با ارزشترین منبع محدود و برگشتناپذیری است که بشر در اختیار دارد. زمان به معنای وقت تقویمی است که از طلا با ارزش تر است، زیرا قابل ذخیرهسازی و دوباره به دست آوردن نیست (فرنر، ۱۳۸۱). جنبهٔ مهم زمان، تنظیم و استفاده از آن است. امروزه مدیریت زمان، مسئلهای حیاتی است. زمان، کالایی است که باید تنظیم و مدیریت شود؛ معمولاً مدیریت مؤثر زمان یک شاخص کلیدی برتری است. مدیریت زمان، کنترل کردن هر ثانیه از زمان نیست، بلکه شامل روشهایی است که مردم از طریق آنها، زمان را برای بهبود زندگی خود به کار میبرند (مکینزی'، ۱۹۹۰). لاکین در سال ۱۹۷۳ مدیریت زمان را شامل تعیین خواستها، انتخاب اهداف برای رسیدن به این خواستها، اولویت بندی و برنامهریزی تکالیف مورد نیاز برای دست یافتن به این هدفها میداند (کلاسنز، وان ارده، روته و رو۲، ۲۰۰۷). یک ویژگی مشترک در میان تعاریف مدیریت زمان، برنامهریزی رفتار است. برنامهریزی رفتار به تصمیم گیریها در خصوص انجام کارها، اولویتبندی کارها و مدیریت مؤثر وقفههای احتمالی اشاره می کند (کلاسنز و همکاران، ۲۰۰۷).

برنامههای تحصیلی نیز یکی از امور زندگی است که اغلب پر از تکالیفی است که دانش آموزان در تقسیم زمان خود به آنها، دچار مشکل می شوند. مدیریت زمان در موقعیتهای تحصیلی یکی از جنبههای مهم خودتنظیمی یادگیری است (زیمرمن، مقوله کلی راهبردها تأکید نموده است. این سه مقوله عبارتاند از: (۱) راهبردهای شناختی (۲) راهبردهای خودتظم برای کنترل شناخت (۳) راهبردهای مدیریت منابع (نظیر مدیریت زمان، یادگیری و کمکطلبی). در این طبقهبندی از مهارتهای خودتنظیمی، مدیریت زمان یکی از جنبههای مهم محسوب می شود که شامل تلاشهای فرد برای برنامهریزی، برنامهریزی، بازیینی و تنظیم استفاده از زمان است.

برخی تحقیقات انجام یافته بر نقش مثبت مهارت مدیریت زمان در یادگیری تأکید کردهاند. برایتون و گلن $^{\circ}$ (۱۹۸۹) به این نتیجه رسیدند که افراد با انتخاب اهداف تحصیلی، زمان بندی و عمل کردن در یک چهارچوب زمانی مشخص و نگرش زمانی خاص می توانند به پیشرفت تحصیلی بالایی

دست یابند. الاس و پوفو[†] (۱۹۹۸) به بررسی مدیریت زمان دانشجویان و همبستگی آن با نمرات دانشگاهی پرداختند و به این نتیجه دست یافتند که مهارت مدیریت زمان رابطهٔ مثبتی با نمرات دانشگاهی دارد. بریتون و تسر^۷ (۱۹۹۱) نیز دربارهٔ تأثیر مدیریت زمان بر پیشرفت تحصیلی نشان دادند که مدیریت زمان با پیشرفت تحصیلی ارتباط مثبت دارد. جهانسیر، صالحزاده، وثاقی و موسویفر (۱۳۸۶) نیز در یک تحقیق در دانشجویان دانشگاه به این نتیجه رسیدند که بین مؤلفههای برنامهریزی کوتاه مدت و نگرش به زمان با پیشرفت تحصیلی رابطهٔ معناداری وجود دارد.

همان طور که گفته شد دانش آموزان برای موفقیت تحصیلی نیاز به راهبردهای خودتنظیمی از جمله مهارت مدیریت زمان دارند. از جمله برنامههای تحصیلی که دانش آموزان باید زمان خود را در آن صرف کنند، انجام تکالیف خانه است. بیشتر دانش آموزان در مدیریت زمان خود برای انجام تکالیف خانه یکی چالش هایی مواجه هستند (ژو ٬ ۲۰۰۸)؛ زیرا تکالیف خانه یکی از مهمترین قسمتهای زندگی دانش آموزانی است که در سن مدرسه قرار دارند. بر طبق ارزشیابی ملی پیشرفت آموزشی بیش از ۵۹ درصد دانش آموزان ۹ ساله و ۷۵ درصد دانش آموزان ۹ ساله و ۷۵ درصد دانش آموزان به ساله و ۷۵ درصد می دهند و ۱۳۰۶ ساله هر روز مقداری تکلیف انجام می دهند و ۲۶٪ نه سالهها، هر روز بیش از یک ساعت تکلیف انجام می دهند (کویر، سیوی و پاتنال ٬ ۲۰۰۶).

تکلیف می تواند به عنوان کار تحصیلی واگذار شده در خارج از زمان عادی کلاس برای توسعه و بسط دادن تمرین مهارتهای تحصیلی به سایر محیطها، تعریف شود (ژو، مهارتهای از زمان انتشار گزارش «ملت در خطر "» در سال ۱۹۸۳ بیشتر معلمان تکالیف را حتی از سالهای آغازین تحصیل به دانش آموزان می دهند. اگرچه بین معلمان و حتی بین مدارس در مورد مقدار تکلیف و سیاستهای تکالیف تنوع وسیعی وجود دارد. اما بیشتر معلمان در ضرورت انجام تکلیف و اثربخشی آن توافق دارند (ژو، ۲۰۱۰).

یکی از درگیریهای مهم تربیتی بسیاری از خانوادهها و مربیان کمک به مدیریت زمان دانش آموزان برای انجام تکالیف درسی و همچنین ترغیب آنها برای تکمیل تکالیف درسی است (کیلوران ۱٬۰۰۳). انجام تکلیف و مدیریت زمان

^{6.} Ellas & Pofu

^{7.} Britton & Tesser

^{8.} Xu

^{9.} Cooper, Civey & Patall

^{10.} A Nation At Risk

^{11.} Killoran

^{1.} Mackenzie

^{2.} Claessens, Van Eerde, Rutte & Roe

^{3.} Zimmerman

^{4.} Pintrich

^{5.} Britton & Glynn

برای تکلیف یکی از جنبههای مهم مدرسه است که معمولاً یک امر مشکلاَفرین هم برای معلمان و هم برای دانش آموزان است. دانش آموزانی که محتوا و مضمون تکالیف را می فهمند، اغلب در مورد سازمان و ساختار و همچنین عملکرد استاندارد و مورد انتظار تکلیف محوله دچار سردرگمی میشوند. تعیین و ترسیم قالب و معیارهای تکالیف به ویژه برای دانش اَموزان کم سن و سال حائز اهمیت است. این مسئله اغلب یکی از موارد ضروری برای کودکان بزرگتر یا کودکان با اختلالات یادگیری است که در سازمان دهی و تكميل تكاليف محولة به صورت مستقل مشكل دارند (ژو، کورنو ، ۲۰۰۳).

دیدگاه یادگیری خودتنظیمی به تفاوتهای فردی، موقعیتی، رشدی و تحولی و زیستی که بر تلاشهای فرد در تنظیم رفتار تأثیر دارد، تأکید می کند (پینتریچ، ۲۰۰۴)؛ بنابراین مدیریت زمان از طریق عوامل زمینهای، نظارت بزرگسالان و عوامل شناختی مانند هدفگزینی و موقعیت تحت تأثیر قرار می گیرد (شانگ^۲، ۲۰۰۵).

کویر^۳ (۲۰۰۴) در مدل مربوط به تکلیف، مدیریت زمان تکالیف را به عنوان یکی از متغیرهای پیامدی در فرایند تکلیف میداند. این مدل چهارچوب مناسبی را فراهم میکند تا یک سری از عوامل درونزاد و برونزاد که در مدیریت زمان تکالیف دانش آموزان مؤثر است، مورد بررسی قرار گیرد. در این مدل عوامل موقعیتی و زمینهای مانند جنسیت، ویژگیهای تكليف مانند قصد، عوامل مربوط به جامعه و خانواده همچون كمك خانواده و عوامل مربوط به مدرسه مانند بازخورد معلم، نظارت بزرگسالان و نگرش دانش آموزان به تکالیف درسی از جمله عناصر مدل محسوب می شوند. در مدل های تجدید نظر شده، علاوه از عوامل موقعیتی، عوامل مربوط به سطح دانش آموزی مانند نگرش های دانش آموزان نسبت دلایل انجام 🎾 ۲۰۰۳)، نتایج این تحقیقات نشان میدهد که دختران مهارت تکالیف یادگیری (انجام تکالیف یادگیری برای دریافت تأیید از دوستان، معلمان و والدین)، انجام تکالیف درسی به منظور فهم و درک مطالب درسی و افزایش یادگیری و عامل توانایی تنظیم محیط توسط دانش آموزان، از عوامل سطح کلاسی مانند پسخوراند فراهم شده از طرف معلم از همدیگر متمایز شدهاند (ژو، ۲۰۱۰). یافتههای پژوهشهای تجربی نقش هر یک از این عوامل را مورد بررسی قرار دادهاند.

ژو و کورنو (۲۰۰۳) نشان دادند که والدین نقش مهمی در ایجاد مهارت مدیریت زمان انجام تکالیف تحصیلی دارند. انتظارات والدین در رابطه با چگونگی تنظیم محیط، کمک والدين به منظور كنار أمدن با مشكلات مربوط به تكاليف خانه موجب شکل گیری راهبردهای مدیریت زمان می شود. هوفر، یو و پینتریچ (۱۹۹۸) نیز نشان دادند بازبینی و نظارت بر محیط مطالعه مانند عوامل حواس پرتی و تلاشهای بعدی برای کنترل و تنظیم محیط مطالعه مانند فراهم کردن محیط بیسروصدا و آرام برای مطالعه، ابزارهایی هستند که یادگیری خودتنظیمی را آسان می کند. مطالعه ژو (۲۰۱۰) نیز بیانگر آن است که بین مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی و ابتکار عمل دانش آموزان در تنظیم محیط رابطه مثبت وجود دارد.

برخی پژوهشهای دیگر (کورنو، ۲۰۰۰؛ پومرانتز، نق، وانگ،ٔ، ۲۰۰۶؛ تراتوین، لوتک، اشنایدر، نیکلی ۹، ۲۰۰۶، ژو و کورنو، ۲۰۰۶) نقش بازخورد معلم و بزرگسالان را در انجام مؤثر تکلیف و مدیریت زمان تکالیف مورد تأیید قرار دادند. تراوتین و همکاران (۲۰۰۶) در پژوهش خود بر روی ۱۵۰۱ دانش آموز یایهٔ هشتم در کشور سوئیس نشان دادند که کنترل ادراکی دانش آموزان از نظارت و بازبینی معلم بر تکالیف درسی، پیشبینی کنندهٔ مثبت و معنادار تلاش برای انجام تکالیف درسی است. مطالعه ژو (۲۰۰۸) نیز نشان داد که در تمام سطوح و پایههای تحصیلی علاقهٔ دانش آموزان به انجام تکالیف درسی با نگرش دانش آموزان، جهت گیری انگیزشی (دلایل انجام تکلیف)، پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان و نمرات دانش آموزان رابطهٔ مثبت دارد.

برخی از تحقیقات به نقش تفاوتهای جنسیتی در مدیریت زمان تكاليف تحصيلي تأكيد دارند (هاريس، نيكسون و روداک ٔ، ۱۹۹۳، مائو و لین ^۲، ۲۰۰۰، جکسون ^۸، ۲۰۰۲ و بیشتری نسبت به پسران در مدیریت زمان تکلیف دارند. از دیدگاه جامعه شناسی علت این تفاوت در گرایشهای اخلاقی قوی دختران (مائو و لین، ۲۰۰۰، وارینگتون، یانگر، و ویلیام^۱، ۲۰۰۰) و از دیدگاه روانشناسی علت اَن به رویکرد رقابتی پسران است که موجب میشود تا آنها برای ارزشمندی خود در شکست تکالیف تحصیلی به روشهای مختلفی مانند

^{4.} Pomerantz, Ng & Wang

^{5.} Trautwein, Ludtke, Schnyder & Niggli

^{6.} Harris, Nixon & Rudduck

^{7.} Mau & Lynn

⁸ Jackson

^{9.} Warrington, Younger & Williams

^{1.} Xu & Corno

^{2.} Schunk

^{3.} Cooper

تعلل ورزی، دوری کردن از انجام تکالیف تحصیلی و اجتناب از آنها استفاده کنند (جکسون، ۲۰۰۳ و ۲۰۰۳).

یکی از نگرانیهای مهم خانوادهها و مربیان، مشکلات دانش آموزان در مدیریت زمان خودشان است، وجود چنین مشکلاتی در دانش آموزان ایجاب می کند تا محققان به پژوهشهای مختلف در زمینهٔ طراحی مدلهای مختلف در مدیریت بپردازند. این جنبه از تحقیقات بسیار حائز اهمیت است؛ زیرا مهارت دانش آموزان در مدیریت زمان خود بر روی موفقیتهای تحصیلی آنها تأثیر مثبت دارد و نیز داشتن مهارت در مدیریت زمان، ارتباط مثبت با تکمیل و اجرای تکالیف درسی دارد (ژو '۲۰۰۹).

با در نظر گرفتن نظریهٔ یادگیری خودتنظیمی (پینتریچ، ۲۰۰۴) و پیشینهٔ تجربی موجود این مطالعه با هدف پیشبینی مدیریت زمان انجام تکالیف درسی بر اساس عوامل پسخوراند فراهم شده از طرف معلم، جهتگیری انگیزشی (دلایل مرتبط با همسالان، دلایل مرتبط با بزرگسالان و دلایل یادگیری مطالب درسی) و ابتکار عمل در بنظیم محیط صورت گرفت. سؤالی که در این پژوهش مطرح بود عبارت از این است که چه عواملی مدیریت زمان انجام تکالیف خانه دانش آموزان متوسطه دختر شهر تبریز را پیشربینی می کند؟

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

جامعهٔ آماری این تحقیق، کلیهٔ دانش آموزان دختر دورهٔ متوسطه اول نواحی مختلف شهر تبریز بودند که در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ در مدارس این شهر به تحصیل اشتغال داشتند. تعداد جامعهٔ آماری این تحقیق ۸۳۲۸ نفر بود. بر اساس جدول تعیین حجم نمونه کریج سی و مورگان (به نقل از کیامنش، ۱۳۷۴) ۴۰۰ دانش آموز به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای نمونهگیری دانش آموزان از روش نمونهگیری خوشهای چندمرحلهای استفاده شد. برای این منظور از نواحی مختلف آموزشی شهر تبریز ناحیه سه انتخاب شد. سپس از بین مدارس راهنمایی مختلف این ناحیه، پنج مدرسه و از میکلاسهای مختلف این مدارس، چهار کلاس و از هر کلاس کلاسهای مختلف این مدارس، چهار کلاس و از هر کلاس

ابزار جمع أورى اطلاعات يثوهش

الف) پرسشنامهٔ پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای عملکرد تکالیف دانش آموزان: این مقیاس شامل پنج گویه

است که میزان نظارت، بازبینی و وارسی تکالیف دانش آموزان از طرف معلمان را ارزیابی می کند. این مقیاس بر گرفته از ابزار استفاده شده تراوتین و همکاران (۲۰۰۶) است که شامل پنج گویه در طیف لیکرت است که دانشآموزان در یک طیف پنجدرجهای هیچ وقت (۱) تا همیشه (۵) هر یک از گویهها را ارزیابی میکنند. ژو (۲۰۱۰) پایایی این ابزار را ۰/۷۹ گزارش نموده است. در این تحقیق ابزار اصلی به زبان فارسی ترجمه شده و پایایی ابزار با روش آلفای کرونباخ ۰/۸۷ به دست آمد. ب) پرسشنامهٔ جهت گیری انگیزشی: این پرسشنامه به وسیلهٔ ژو (۲۰۱۰) ساخته شده است که از سه خردهمقیاس دلایل انجام تکلیف برای کسب حمایت از همسالان (سه گویه)، جهت گیری مربوط به کسب حمایت از معلمان و والدین (سه گویه) و دلایل مربوط به یادگیری مطالب درسی (۹ گویه) که به تقویت یادگیریهای مدرسه و رشد احساس مسئولیت از طریق انجام تکالیف درسی مربوط میشود، تشکیل یافته است. ژو (۲۰۱۰) پایایی هر یک از خردهمقیاسهای دلایل مربوط به همسالان، دلایل مربوط به بزرگسالان و دلایل مربوط به یادگیری مطالب درسی را به ترتیب ۰/۷۸، ۲۸/۰ و ۰/۸۹ گزارش نمودند. در این پژوهش ابزار اصلی به زبان فارسی ترجمه و پایایی ابزار با روش آلفای کرونباخ برای هر یک خردهمقیاسهای دلایل مربوط به همسالان، دلایل مربوط به بزرگسالان و دلایل مربوط به یادگیری مطالب درسی به ترتیب ۱/۶۷، ۷۲/۰ و ۱/۸۳ به دست آمد.

ج) مقیاس تنظیم محیط: این ابزار شامل پنج گویه است که ابتکار عمل دانش آموزان برای پیدا کردن جای آرام برای مطالعه، خاموش نمودن تلویزیون و متمرکز نمودن وسایل لازم برای مطالعه را اندازه گیری می کند. این مقیاس توسط ژو است. در مقالهٔ حاضر این ابزار به فارسی ترجمه شد. دانش آموزان به هر یک از گویه در یک طیف یک تا پنج درجهای هرگز (۱) تا همیشه (۵) پاسخ دادند؛ و پایایی ابزار با روش آلفای کرونباخ ۲۷۸۰ محاسبه شد.

د) مقیاس مدیریت زمان تکالیف خانه: این ابزار شامل چهار گویه است که نحوهٔ تنظیم و استفاده دانش آموزان از زمان را اندازه گیری می کند این مقیاس به وسیلهٔ ماکان (۱۹۹۴) ساخته شده است. ژو (۲۰۱۰) پایایی آن را ۲/۷۳ گزارش نموده است. در مقالهٔ حاضر این ابزار به فارسی ترجمه شد. دانش آموزان به هر یک از گویه در یک طیف یک تا پنج درجهای هر گز (۱) تا همیشه (۵) پاسخ دادند؛ و پایایی ابزار نیز در این تحقیق با روش آلفای کرونباخ ۶/۵، به دست آمد.

^{1.} Xu

ىافتەھا

جدول ۱ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش را مشخص می کند. نتایج جدول نشان می دهد که بالاترین میانگین به مهارت مدیریت زمان دانش آموزان (S=-1/8) و پایین ترین میانگین مربوط به جستجوی حمایت دوستان از طریق انجام تکالیف (M=7/1/8) مربوط می شود (جدول ۱).

جدول (۲) ماتریس همبستگی متغیرهای پیش بین با متغیر ملاک (مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی) را نشان می دهد. همان گونه مشاهده می شود، بین متغیرهای مختلف مانند

جدول ۱. آمار توصیفی آزمودنیها در متغیرهای پژوهش

		_	
ير 1	M	SD	
نخوراند فراهم شده از طرف معلمان	٣/٣١	٠/۶٩٧	
تجوی حمایت دوستان از طریق انجام تکالیف ۱	۲/۸۸	٠/۶١٠	
تجوی حمایت بزرگسالان از طریق انجام _د لیف	٣/٢۶	٠/۶٠۵	
گیری مطالب درسی از طریق انجام تکالیف	٣/١٧	•/499	
	٣/۵٧	٠/٨٢	
بریت زمان تکالیف درسی	٣/٨٠	•/Y۵Y	

درسی از طریق انجام تکالیف و ابتکار عمل در تنظیم محیط در پیشبینی متغیر مهارت مدیریت زمان از تحلیل رگرسیون گام به گام استفاده گردید. نتایج مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و سهم هر یک از متغیرها و توان پیشبینی آنها محاسبه گردید. دادهها طبق جدول ۳ در ذیل آمده است.

با توجه به جدول ۳ می توان گفت متغیر ابتکار عمل در تنظیم محیط در گام نخست، می تواند به تنهایی ۲۳ درصد از تغییرات مهارت مدیریت زمان را پیش بینی کند. با اضافه شدن متغیر پس خوراند فراهم شده از طرف معلمان در گام دوم، این دو متغیر توانسته اند حدود ۲۵ درصد از تغییرات مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی را تبیین نمایند.

بالاخره در گام سوم با اضافه شدن متغیر جهت گیری انگیزشی یادگیری مطالب درسی از طریق انجام تکالیف، درصد تبیین به ۲۶ درصد می رسد. از طرف دیگر ضرایب رگرسیون بیانگر آن است که ابتکار عمل در تنظیم محیط ($\beta=0.16$)، پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای تکالیف درسی ($\beta=0.16$) و جهت گیری انگیزشی انجام تکالیف درسی به دلیل یادگیری

جدول ۲. جدول ماتریس همبستگی متغیرهای پیش بین با متغیر ملاک (مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی)

- (0	<i>,</i>	//	747 7		0 1. 6 . 0.1	<u> </u>
۵	۴	٣	٢	1		متغيرها
				4 4 5-1	ِف معلمان	پسخوراند فراهم شده از طر
			ija-,	٠/٢۶١**	ز طريق انجام تكاليف	جستجوی حمایت دوستان ا
			٠/۴۵۶**	·/\YY**		جستجوی حمایت بزرگسالا
	-	٠/٣ ۴ ٩**	٠/۵۵٠**	+/Ymr**		یادگیری مطالب درسی از ط
_	*** - /449	***'/۲۶۳	**/٣۴٢	***-/٢١٣		ابتكار عمل در تنظيم محيط
• \&V& _{**}	·/٣٩٧**	٠/٢٠۴**	٠/٢٨١**	٠/٢۶٠٠**		مديريت زمان تكاليف درسي

^{*} معناداری در (۲۰/۰۵*) و ** معناداری در (۲۰/۰≥°*)

پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای تکالیف خانه، جستجوی حمایت دوستان از طریق انجام تکالیف، جستجوی حمایت بزرگسالان از طریق انجام تکالیف و یادگیری مطالب درسی از طریق انجام تکالیف و ابتکار عمل در تنظیم محیط با مدیریت زمان تکالیف درسی همبستگی معنادار (۱۰۰۱) (p ۰/۰۰۱) و وجود دارد. بیشترین مقدار همبستگی معنادار محاسبه شده با متغیر ملاک، ابتکار عمل در تنظیم محیط (۳-۰/۴۸۳) و کمترین مقدار آن، کسب حمایت بزرگسالان از طریق انجام تکالیف (۳-۰/۲۰۴).

جهت تعیین سهم هر یک از متغیرهای پیشبین یعنی پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای تکالیف خانه، جستجوی حمایت دوستان از طریق انجام تکالیف، جستجوی حمایت بزرگسالان از طریق انجام تکالیف و یادگیری مطالب

مطالب ($\beta=0/10$)، رابطهٔ مثبت با مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی دارند. به این معنا دانش آموزانی که محیط آرام و امنی برای خود فراهم می کنند و دانش آموزانی که معلمان آنها تکالیف درسی شان را بازبینی، رسیدگی و ارزیابی می کنند و بالاخره دانش آموزانی که از طریق تکالیف درسی می خواهند به یادگیری بیشتری دست یابند، چنین دانش آموزانی در مدیریت زمان مهارت بیشتری دارند.

نتیجه گیری و بحث

این مطالعه با هدف پیش بینی مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی دانش آموزان مدارس متوسطه تبریز انجام گرفت. به این منظور، رگرسیون گام به گام جهت تعیین سهم هر یک از متغیرهای پیش بین بر مهارت مدیریت زمان انجام تکالیف از

جدول ۳. جدول تحلیل رگرسیون گام به گام متغیرهای پیشبین بر مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی دانش اَموزان دختر مدارس متوسطه تبریز

p	F	R^2	R	p	T	β	متغير	
•/••١	1 • 9/47	٠/٢٣٣	٠/۴٨٣	٠/٠٠٠١	1./404	٠/۴٨٣	ابتکار عمل در تنظیم محیط	گام اول
				./)	٩/۶۲٣	·/۴۴Y	ابتکار عمل در تنظیم محیط	
•/••\	84/11	۰/۲۵۹	٠/۵٠٩	*/*** \	7/711	*/ ٢ ٢ ٧	پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای	گام دوم
				•/•••	٣/۵٨٧	٠/١۶٧	تكاليف درسى	
				•/•••	Y/97	./4.4	ابتكار عمل در تنظيم محيط	
•/••\	44/21	٠/٢۶٨	۰/۵۱۳	•/•••	٣/٢۴	-/127	پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برا <i>ی</i> تکالیف درس <i>ی</i>	گام سوم
				-/-49	\/ ९९	٠/١٠٢	یادگیری مطالب درسی از طریق انجام تکالیف	

مدل کوپر یعنی ابتکار عمل در تنظیم محیط، پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان، جستجوی حمایت دوستان و والدین و معلمان از طریق انجام تکالیف و انجام تکالیف به دلیل یادگیری مطالب درسی استفاده گردید.

یکی از یافتههای پژوهش حاضر این بود که در گام نخست در بین عوامل مختلف مدل کوپر، ابتکار عمل در تنظیم محیط، مهارت مدیریت زمان دانش اموزان را پیشبینی نمود؛ به عبارت دیگر دانش آموزانی که تلاشهای بیشتری برای تنظیم محیط مطالعه خود دارند یعنی به دنبال جای ارام برای مطالعه بوده و همچنین صداهای مزاحم مانند صدای تلویزیون را خاموش کرده و وسایل، امکانات و منابع لازم برای انجام تکالیف درسی را فراهم می کنند، این دانش آموزان مهارت بیشتری در برنامهریزی، بازبینی و تنظیم استفاده از زمان دارند؛ یعنی چنین دانش آموزانی در ایجاد برنامه برای مطالعه و اختصاص دادن زمان براى فعاليتهاى مختلف مهارت بیشتری دارند. برخی یافتههای پژوهشی (پینتریچ، ۲۰۰۴؛ ژو، ۲۰۱۰) در تأیید یافتههای پژوهش حاضر است. پینتریچ (۲۰۰۴) نشان داد تلاشهای افراد برای تنظیم محیط مطالعه موجب تسهیل کوششهای مدیریت زمان آنها میشود. هوفر، یو و پینتریچ (۱۹۹۸) نیز نشان دادند بازبینی و نظارت بر عوامل حواسپرتی مانند صدای موسیقی، تلویزیون، صحبتهای همسالان و تلاشهای بعدی برای کنترل و تنظيم محيط مطالعه مانند فراهم كردن محيط بىسروصدا و آرام برای مطالعه ابزارهایی هستند که یادگیری خودتنظیمی را آسان می کند. مطالعهٔ ژو (۲۰۱۰) نیز نشان داد مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی دانش آموزان به صورت مثبت با نمرات درسی، جهت گیری انگیزشی (به دلیل جلب حمایت بزرگسالان، به دلیل یادگیریهای بیشتر) و ابتکار عمل دانش آموزان در تنظیم محیط یادگیری رابطه دارد.

در نظریه خودتنظیمی پینتریج (۲۰۰۴) چهار قلمروی اساسی برای خودتنظیمی یادگیری مطرح می شود که شامل قلمروهای شناختی، انگیزشی، رفتاری و موقعیتی و محیطی است. کنترل

موقعیتی یا محیطی شامل تلاشهای فرد برای تنظیم تکالیف درسی و موقعیتهای یادگیری است. این چنین کنترلی موجب تسهیل رسیدن فرد به اهداف خود و تکمیل تکالیف درسی میشود. بیشتر مدلهای دیگر خودتنظیمی یادگیری نیز معتقدند که کنترل و شکل دادن محیط یادگیری، راهبرد مؤثری برای خودتنظیمی است (زیمرمن، ۱۹۹۸).

از یافتههای دیگر پژوهش حاضر این است که پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان برای تکالیف درسی دانش آموزان دومین پیشبینی کننده مهارت مدیریت زمان دانش آموزان است. به عبارت دیگر وقتی دانش آموزان احساس می کنند تکالیف تعیین شده از طرف معلمان در کلاس درس مورد بحث قرار می گیرد، تکالیف واگذار شده از طرف معلمان جمع آوری شده، بازبینی گردیده، نمره داده می شود و در واقع مى توان گفت از طرف معلم اهمیت داده می شود به همان میزان دانش آموزان در ایجاد برنامه برای مطالعه و اختصاص دادن زمان برای فعالیتهای مختلف مهارت بیشتری پیدا می کنند. برخی پژوهشها (کورنو، ۲۰۰۰؛ پومرانتز، نق، وانگ، ۲۰۰۶؛ تراتوین، لوتک، اشنایدر، نیکلی، ۲۰۰۶ ژو و کورنو، ۲۰۰۶) نقش بازخورد معلم و بزرگسالان را انجام مؤثر تکلیف و مدیریت زمان تکالیف مورد تأیید قرار دادند. برای مثال پژوهش تراوتین و همکاران (۲۰۰۶) نشان داد کنترل ادراکی دانش آموزان از نظارت و بازبینی معلم بر تکالیف درسی، پیشبینی کننده مثبت و معنادار تلاش برای انجام تکالیف درسی است. مطالعهٔ ژو (۲۰۰۸) نیز نشان داد که در تمام سطوح و پایههای تحصیلی علاقه دانش آموزان به انجام تكاليف درسى با نگرش دانش آموزان، جهت گيرى انگيزشى، پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان و نمرات دانش آموزان رابطه مثبت دارد. کویر (۲۰۰۴) مدیریت زمان تکالیف و انجام دادن آن را یک فرایند چند سطحی میداند که شامل معلمان، دانش اَموزان و والدین میداند. در مدل کوپر، یکی از عوامل مؤثر بر مدیریت زمان تکالیف پی گیریهای معلم و پسخوراندهای فراهم شده از طرف او است. این یافتهها یک

میخواهند یادگیری خود را تقویت کنند، لذا این دانش آموزان مهارت بیشتری در مدیریت زمان خود دارند؛ اما برخی از یافتههای این پژوهش از جمله این که جهتگیری انگیزشی انجام تكاليف درسى به دليل جلب حمايت دوستان و والدين پیش بینی کننده مدیریت انجام تکالیف درسی نیست با یافتههای پژوهشی ژو (۲۰۰۵) و ژو (۲۰۰۸) همسو نیست. دلیل تفاوت نتایج پژوهشی را باید در تفاوتهای فرهنگی و ساختارهای مربوط به ارزشیابی مدارس جستجو کرد. به دلیل نقش ارزشیابی پایانی در تصمیم گیریهای ارزشیابی مدارس کشورمان و اولویت مدارس به آزمونهای پایانی و نقش بسیار کم ارزشیابیهای فرایندی در تصمیم گیریهای معلمان و آگاهی والدین از چنین نقشی موجب شده است که چنین جهت گیری هایی در مدیریت زمان دانش آموزان نقش مؤثری نداشته باشد. این پژوهش از معدود پژوهشهایی است که در زمینهٔ رابطهٔ بین متغیرهای مربوط به دانش آموزان و کلاس درس با مهارت مدیریت زمان تکالیف درسی انجام گرفته است، لازم است تحقیقات بیشتری در مقاطع تحصیلی دیگر مخصوصاً در مقطع ابتدایی صورت گیرد تا ابعاد این مسئله بیشتر روشن شود. محققان آینده می توانند با یک مدل جامع تر نقش مدرسه، دانش آموز، والدین، ویژگیها و نوع تکالیف درسی را در علاقه به انجام تکالیف، عملکرد تکالیف و احساس و هیجان دانش آموزان نسبت به تکالیف درسی را مورد بررسی قرار دهند. یافتههای این پژوهش روشن نمود که معلمان و والدین برای کمک به انجام تکالیف درسی باید به سه نکته اساسی توجه داشته باشند. اولین نکته این است به دانش آموزان یاد دهند که محیط انجام تکالیف درسی را تنظیم نمایند؛ به عبارت دیگر آنها باید از این مهارت برخوردار باشند که صداهای مزاحم را قطع کنند، منابع و وسایل مورد نیاز برای انجام موفقیت آمیز تکالیف را گردآوری کنند. نکتهٔ دوم این که مدیریت زمان تکالیف نیازمند نظارت و بازبینی و بررسی تکالیف از طرف معلمان است و بالاخره اگر تکالیف ارائه شده به دانش آموزان از ویژگی هایی مانند کمک به یادگیری بیشتر مطالب و بسط یادگیری را داشته باشد،

فرنر، ج (۱۳۸۱). مدیریت موفق زمان، ترجمهٔ ناصر جوادیزاده، تهران: انتشارات پژوهش.

دانش آموزان وقت بیشتری برای انجام آنها خواهند گذاشت.

کیامنش، علیرضا (۱۳۷۴). ارزیابی آموزشی، تهران: انتشارات پیام نور.

Briddell, B. (1986). The effect of a time management training program upon occupational stress levels and the type of behavioral pattern in col-

تأیید تجربی برای چهارچوب نظری کورنو و ماندیناک (۲۰۰۴) نیز است که راهنمایی و پسخوراند فراهم شده از طرف معلمان، موجب افزایش علاقه، تخصص و خبرگی دانش آموزان برای انجام تکالیف درسی میشود.

بالاخره نتایج این پژوهش بیانگر آن است جهتگیری انگیزشی انجام تکلیف به دلیل تقویت یادگیری یکی دیگر از پیش بینی کننده های مثبت مدیریت زمان تکالیف درسی دانش اَموزان است. این یافته به این معنا است که از بین سه نوع جهت گیری انگیزشی دانش اَموزان یعنی جهت گیری انگیزشی انجام تکالیف برای جلب حمایت دوستان، جهت گیری انجام تکالیف برای جلب حمایت والدین و جهت گیری رشد یادگیری تنها جهت گیری انگیزشی رشد یادگیری رابطهٔ مثبتی با مهارت مدیریت زمان تکالیف دارد. برخی یافتههای پژوهشی مانند لئون و ریکارد، (۱۹۸۹)؛ وارتون (۲۰۰۱) و ژو (۲۰۰۸) در تأیید یافتههای پژوهش حاضر است. ژو (۲۰۰۸) نشان داد از بین سه نوع جهتگیری انگیزشی جهتگیری انگیزشی جلب حمایت دوستان و جهت گیری انگیزشی کسب یادگیری بیشتر پیش بینی کننده علاقه به انجام تكاليف درسي است و يافتههاي أنها نشان داد جهتگیری انگیزشی کسب یادگیری سه برابر بیشتر از جهتگیری انگیزشی جلب حمایت دوستان و همسالان مؤثر است. نتیجهٔ پژوهش ژو (۲۰۱۰) نیز بیانگر آن است که جهتگیری انگیزشی جلب حمایت از والدین و معلمان و جهت گیری انگیزشی یادگیری بیشتر رابطهٔ مثبت با مدیریت زمان تکالیف درسی دارد اما جهتگیری انگیزشی جلب حمایت همسالان پیش بینی کننده مدیریت زمان تکالیف درسی نیست. این یافتههای تأیید تجربی برای چهارچوب نظری خودتنظیمی یادگیری پینتریج (۲۰۰۴) مبنی بر نقش مهم اهداف در مدیریت زمان است. در نظریهٔ پینتریچ یکی از مؤلفههای مهم خودتنظیمی در قلمروی انگیزشی جهتگیری 👩 هدف فراگیران است. بر اساس این نظریه افرادی که هدف و منظوری برای انجام تکالیف را برای خود تنظیم کرده باشند، خودتنظیمی بالایی خواهند داشت. پس بر این اساس می توان گفت چون دانش آموزان دختر از طریق انجام تکالیف درسی

منابع

جهانسیر، خسرو؛ صالحزاده، کریم؛ وثاقی، حبیبه؛ موسویفر، اقبال (۱۳۸۶). "تأثیر مدیریت زمان در پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی مراغه". دانش و پژوهش در علوم تربیتی، ۱۶ ۱۹۷–۹۷.

lege administration: PhD Dissertation abstract, University of Florida.

- Britton, B.K. & Glynn, S.M. (1989). Mental management and creativity: A cognitive model of time management for intellectual productivity. In J.A. Glover, R.R. Ronning and Reynolds, C.R., Handbook of creativity, New York: Plenum.
- Britton, B.K. & Tesser, A. (1991). Effects of time management practices on college grades. Journal of Educational Psychology, 83, 405-410.
- Claessens, B.J.C., Van Eerde, W., Rutte, C.G. & Roe, R.A. (2007). A review of the time management literature. Personnel Review, 36, PP: 255–263.
- Cooper, H. (Ed.). (2004). Homework. Theory into Practice, 43(3), PP: 174-181.
- Cooper, H., Civey R. & Patall, E.A. (2006). Does Homework Improve Academic Achievement? A Synthesis of Research, 1987–2003, Review of Educational Research, 76, PP: 1–62.
- Corno, L. (2000). Looking at homework differently. Elementary School Journal, 100, 529–548.
- Ellas, E. & Pofu, D. (1995). Time management practices in an African culture: Correlates with collage academic grades. University of Zimbabwe.
- Harris, S., Nixon, J. & Rudduck, J. (1993). School work, homework and gender. Gender and Education, 5, PP: 3-14.
- Hofer, B., Yu, S. & Pintrich, P.R. (1998). Teaching college students to be self-regulated learners. In Schunk, D.H., and Zimmerman, B.J. (eds.), Self-Regulated Learning: From Teaching to Self-Reflective Practice, Guilford Press, New York, PP: 57–85.
- Jackson, C. (2002). Laddishness as a self-worth protection strategy. Gender and Education, 14, PP: 37-51.
- Jackson, C. (2003). Motives for 'laddishness'at school: Fear of failure and fear of the feminine. British Educational Research Journal, 29, PP: 583-598.
- Killoran, I. (2003). Why is your homework not done? How theories of development affect your approach in the classroom. Journal of Instructional Psychology, 30, PP: 309–315.
- Leone, C.M. & Richards, M.H. (1989). Classwork and homework in early adolescence: The ecology of achievement. Journal of Youth and Adolescence, 18, 531–548.
- Macan, T.H. (1994). Time management: Test of a process model. Journal of Applied Psychology, 79, PP: 381–391.
- Mackenzie, A. (1990). The Time Trap. New York, McGraw-Hill.
- Mau, W. & Lynn, R. (2000). Gender differences in homework and test scores in mathematics, reading and science at tenth and twelfth grade. Psychology, Evolution & Gender, 2, 119-125.
- Pintrich, P.R. (2004). A conceptual framework for assessing motivation and self - regulated learning in college students. Educational Psychology Review, 16, PP: 385–407.

- Pomerantz, E.M., Ng, F. & Wang, Q. (2006). Mothers' mastery-oriented involvement in children's homework: Implications for the well-being of children with negative perceptions of competence. Journal of Educational Psychology, 98, PP: 99–111.
- Schunk, D.H. (2005). Self regulated learning: The educational legacy of Paul R. Pintrich. Educational Psychologist, 40, PP: 85–94.
- Sherover, Charles M. (1975). The human experience of time: The development of its philosophic meaning, New York University Press (New York).
- Trautwein, U., Ludtke, O., Schnyder, I. & Niggli, A. (2006). Predicting homework effort: Support for a domain-specific, multilevel homework model. Journal of Educational Psychology, 98, PP: 438–456.
- Warrington, M., Younger, M. & Williams, J. (2000). Student attitudes, image and the gender gap. British Educational Research Journal, 26, PP: 393-407.
- Warton, P.M. (2001). The forgotten voices in homework: Views of students. Educational Psychologist, 36, PP: 155–165.
- Xu, J. & Corno, L. (2003). Family help and homework management reported by middle school students. Elementary School Journal, 103, PP: 503–518.
- Xu, J. & Corno, L. (2006). Gender, family help, and homework management reported by rural middle school students. Journal of Research in Rural Education, 21(2). Retrieved [24/2/2013] from http://jrre.psu.edu/articles/21-2.pdf.
- Xu, J. (2008). Models of secondary school students' interest in homework: A multilevel analysis. American Educational Research Journal, 45, PP: 1180–1205.
- Xu, J. (2010). Predicting homework time management at the secondary school level: A multilevel analysis. Learning and Individual Differences, 20, PP: 34–39
- Zimmerman, B.J. (1998). Academic studying and the development of personal skill: A self-regulatory perspective. Educational Psychology, 33, PP: 73–86.
- Zimmerman, B.J. (2008). Investigating selfregulation and motivation: Historical background, methodological developments, and future prospects. American Educational Research Journal, 45, PP: 166–183.